روزنامه سیاسی، اقتصادی، فرهنگی، اجتماعی، ورزشی صبح ایران • صاحب امتیاز و مدیرمسئول: مهدی رحمانیان • نشانی: میدان آرژانتین،خیابان الوند، کوچه آرشیا، پلاک ۶ • تلفن: ۹۲و۸۸۶۵۴۳۹۰ • نمابر: ۸۸۸۸۰۷۱۹ • تلفن آگهی‌ها: ۸۸۱۹۲۸۷۷ • تلفن امور مشترکین: ۸۸۲۰۹۵۹۳ • توزیع: شرکت‌پیام‌رسان پیروز تلفن: ۵- ۶۶۲۷۲۱۳۰ • چاپ: گلریز تلفن: ۶۶۷۹۵۴۴۲

روزنامه شرق

www.sharghdaily.ir

دوشنبه • ۷ دی ۱۳۹۴ • ۱۶ ربیع‌الاول ۱۴۳۷ • ۲۸دسامبر ۲۰۱۵ • سال سیزدهم • شماره ۲۴۸۱ • ۲۰ صفحه

اذان ظهر تهران ۱۲:۰۶ • اذان مغرب ۱۷:۱۹ • اذان‌صبح‌فردا ۵:۴۳ • طلوع آفتاب ۷:۱۳

روزنامه فردا

fardashargh@gmail.com

آچارکشی

ماسک درمجلس

پوریا عالمی

• خب بچه‌های عزیز امروز می‌خواهیم یک قصه واقعی برایتان تعریف کنیم تا خوب خوابتان ببرد.

حمید رسایی، نماینده، دیروز، وقتی می‌خواست تذکری مبنی‌بر عدم مدیریت سازمان محیط‌زیست در رأس آلودگی هوای تهران ایراد کند، یک ماسک بامزه هم به صورت خود زده بود که نشان بدهد هوا تهش است. کمال‌الدین پیرمؤذن، نماینده، هم با اشاره به رسایی که ماسکی بود، گفت: ماسک‌زدن رسایی در مجلس تنها برای مظلوم‌نمایی است.

پیرمؤذن گفت: هوای صحن علنی مجلس درحال‌حاضر هوای مطلوبی است و ماسک‌زدن آقای رسایی در مجلس تنها برای مظلوم‌نمایی است.

حمید رسایی چی‌کار کرد؟ هیچی دیگه. در خاتمه جلسه علنی امروز گفت:«یک اخلاق ناپسند و متأسفانه تهوع‌آوری در مجلس است که برخی نمایندگان خودشان را موظف می‌دانند از هر اشتباهی در دولت دفاع کنند». اینکه رسایی به دلیل آلودگی ماسک زده بود یا به دلیل هوای مهوع، بر کسی معلوم نیست. اما وقتی رسایی گفت برخی نمایندگان خودشان را موظف می‌دانند از اشتباه دولت دفاع کنند، نماینده‌های دیگر سریع عکس‌های سلفی و دوتایی رسایی و احمدی‌نژاد را توی گوشی به‌هم نشان دادند و توی تلگرام هی عکس برای هم فرستادند. حالا رسایی داشت چی‌کار می‌کرد؟ داشت ماسک می‌زد. حالا اینها هیچی. شاید شما یادتان رفته باشد چه‌کسانی در دوره آقای احمدی‌نژاد وکیل‌الدوله بودند و دور احمدی‌نژاد حلقه می‌زدند و هیبیب هورا می‌کردند. ما هم یادمان نیست. اما این حرف‌های خاله‌زنکی را ول کنیم و بچسبیم به حرف فلسفی و روشنگرانه آقای حمید رسایی که در ادامه افزوده‌اند: «بنده اکراه دارم که از تعبیر وکیل‌الدوله در این موضوع استفاده کنم. چراکه دولت هم رأی مردم را کسب کرده است، هرچند همین افراد بارها با چنین تعابیری ما را مورد خطاب قرار داده‌اند».

بعد از این اتفاقات منطقی، پیرمؤذن به مقصد نامعلومی در مجلس فریاد زد: ...

این بود قصه ما. فکر نکنید از خودمان درآوردیم‌ها. نه. توی خبرگزاری‌ها و توی رادیوی مجلس هم همین قصه را تعریف می‌کنند. به‌به. در ضمن قصه ما نتیجه‌گیری ندارد. تا فردا خدافظ.

کارتون خواب

امین منتظری

تا مجلس

گفت‌وگو با دکتر «شیرین احمدنیا»، درباره حضور ۳۰ درصدی زنان در مجلس آینده

نمایندگان زن اصلاح‌نابرابری‌های عرفی را تسهیل می‌کنند

مهسا علی‌بیگی: از ماه‌ها پیش از آغاز رقابت‌های انتخاباتی برای مجلس شورای اسلامی، مطالبه‌ای از سوی جامعه زنان اصلاح‌طلب مطرح شد مبنی‌بر حضور ۳۰ درصدی زنان در مجلس دهم؛ مطالبه‌ای که با نزدیک‌شدن به انتخابات هفتم اسفند باید کم‌کم شکل عملی به خود بگیرد. اما چرا این مطالبه مهم است؟ دکتر «شیرین احمدنیا»، جامعه‌شناس، در پاسخ به این سؤال می‌گوید که حضور زنان در نهادهای تصمیم‌ساز کمک می‌کند که در عرف نیز موانع حضور زنان از بین برود.

◣ مطالبه حضور ۳۰ درصدی زنان در مجلس آینده را مطالبه‌ای ضروری برای وضعیت فعلی ایران می‌دانید؟

بله، چون درحال‌حاضر در کشور قوانینی که به‌نفع زنان باشد و حقوق آنها را تأمین کند، کم است و تصویب چنین قوانینی نیاز به حضور زنان در مجلس قانون‌گذاری دارد. علاوه‌براین برای رفع تبعیض و ایجاد برابری در پایگاه‌های اقتصادی و اجتماعی زنان نیازمند تصویب قوانینی هستیم که حضور زنان در مجلس را ضروری می‌کند. همچنین در کشور ما باید در جریان آموزش‌دادن و آگاه‌کردن زنان در روند زندگی عادی اصلاحاتی صورت گیرد که البته این آموزش برای زنان و مردان، هردو، لازم است. امروز در جامعه شاهد ارتقای سطح تحصیلات دختران و علاقه‌مندی آنها برای حضور در جامعه هستیم اما این علاقه‌مندی و اشتیاق به حضور بیشتر زنان در جامعه به میزان مساوی در مردان جامعه وجود ندارد. این اتفاق منجر به عدم‌تعادلی بین دو جنس و درنهایت بروز اختلافات می‌شود. مجموع این عوامل باعث می‌شود حضور فعال زنان در عرصه‌های سیاست‌گذاری و مشارکت سیاسی فعال آنها حائزاهمیت باشد.

◣ ایجاد علاقه‌مندی به حضور بیشتر زنان در جامعه، اتفاقی است که باید در بدنه جامعه رخ دهد و حتی ممکن است تصویب برخی قوانین به‌نفع زنان در مجلس منجر به واکنش‌های تند در بدنه جامعه هم بشود.

نمونه این اتفاق را در کشور هند شاهد هستیم. در این کشور از سال ۱۹۸۴ تبعیض مثبت به‌نفع زنان اتفاق افتاد به این شکل که یک‌سوم کرسی‌های مجلس قانون‌گذاری این کشور باید متعلق به زنان باشد. به‌همین‌دلیل در این کشور قوانین و حقوقی در زمینه زنان به تصویب رسید که بسیار پیشرفته، مترقی و به‌نفع زنان است اما عرف جامعه با این قوانین مترقی مطابقت ندارد. اکنون در این کشور باوجود قوانین بسیار پیشرفته، در فرهنگ عمومی هند تبعیض بین زنان و مردان تداوم پیدا کرده و آمار خشونت‌های خانگی علیه زنان در هند بالاست. این هماهنگی، هم بین قوانین و عرف و هم در ارتباط و مناسبات مردان و زنان باید ایجاد شود. اما نمی‌توان منتظر نشست تا عرف جامعه پیشرفت کند و بعد وارد عرصه‌های قانون‌گذاری شد. درواقع اینها لازم و ملزوم یکدیگرند. حضور زنان در مجامع قانون‌گذاری باعث خواهد شد که حمایت‌های قانونی لازم برای پیشرفت‌هایی که در عرف باید اتفاق بیفتد، تصویب شود و به‌همین‌دلیل اصلاحات در زمینه عرف با سهولت بیشتر و مانع کمتر انجام گیرد.

◣ به نابرابری‌های اقتصادی میان زنان و مردان اشاره کردید. درحال‌حاضر برخی از کارشناسان از زنانه‌شدن فقر نام می‌برند. این در حالی است که گروهی از فعالان و اندیشمندان حوزه زنان برابری اقتصادی را آغاز سایر برابری‌ها می‌دانند. حضور زنان در مناصب قانون‌گذاری در این زمینه چه کمکی می‌تواند بکند؟

در بسیاری از مواقع دیده می‌شود که باوجود تشویق‌های مراجع رسمی برای حضور زنان در فعالیت‌های اقتصادی، شوهران مانع از این حضور می‌شوند. این یک مانع فرهنگی است که در کشورمان وجود دارد و باید در این زمینه فعالیت کرد. اما مانع دیگر، کارفرمایان یا قوانینی در زمینه اشتغال است که مردان را به زنان ترجیح می‌دهند. این نابرابری از فرهنگی ناشی می‌شود که مرد را نان‌آور خانه می‌داند و به‌همین‌دلیل ورود زنان به مشاغل را با محدودیت روبه‌رو می‌کند. علاوه‌براین زنان شاغل از برخی امتیازات مردان شاغل برخوردار نیستند. مثل اینکه امنیت شغلی آنها بسیار کم است. این در حالی است که زنان به‌واسطه مسئولیت مادری‌شان باید از امتیازات بیشتری برخوردار شوند تا بتوانند هردو مسئولیت را ایفا کنند. برای مثال باید در بازار کار حمایت‌های قانونی برای دوران بارداری و زایمان زنان در نظر گرفته شود تا زنان به‌واسطه فرزندآوری مجبور به ترک کار نشوند یا برعکس به‌خاطر اشتغال قید بچه‌دارشدن را نزنند. این حمایت‌های قانونی را نمایندگان زن در مجلس و نمایندگان مرد مدافع حقوق زنان می‌توانند پیگیری کنند.

اتفاق

بایسیکل‌ران‌های جوان

سه دوچرخه، یک عروسک و دو دست لباس گرم؛ اینها فهرست آرزوهای اخیر بچه‌های تحت پوشش بنیاد کودک زابل بوده که برآورده شده است. حالا پسرهایی که در نامه‌هایشان، دوچرخه را «آرزو»ی خود عنوان کرده بودند، به آرزویشان رسیده‌اند، بچه‌هایی که عروسک و لباس گرم هم می‌خواسته‌اند، همین‌طور. حوض نقاشی، چند سالی است که سعی می‌کند آرزوهای بچه‌های بنیاد کودک زابل را بدون حمایت بیرونی، برآورده کند. شیوه کار هم ساده است؛ حوض نقاشی، با ساخت عروسک‌هایی به نام‌های «آرزو» و «امید» و طراحی و فروش کارت‌پستال، درآمدی را برای برآورده‌کردن این آرزوها تأمین می‌کند. از میان بیش از ۵۰۰ کودکی که تحت سرپرستی این نهاد هستند، بچه‌ها با دادن نامه به مدیر بنیاد کودک زابل، آرزوهایشان را یکی‌یکی فهرست می‌کنند. اگر مردم بخواهند از این اقدام خیرخواهانه حمایت کنند، کافی است، عروسک‌های آرزو و امید را گران‌تر از قیمت تعیین‌شده خریداری کنند و آن موقع است که مسئولان بنیاد کودک زابل، با درآمدهای اضافی از فروش عروسک، شاید بتوانند دستی به سر کتابخانه این بنیاد در شهر دورافتاده زابل بکشند یا برای کودکی، عینک بخرند و... . هفت سال از راه‌اندازی شعبه بنیاد کودک زابل می‌گذرد؛ واحدی که مأموریتش خدمات‌رسانی به کودکان سیستانی است. در این سال‌ها، آرزوی داشتن دوچرخه، لباس و عروسک، از مهم‌ترین آرزوهای کودکان تحت پوشش بنیاد بوده که به تهران رسیده و حوض نقاشی برای برآورده‌کردن آنها تلاش کرده است.

گزارش فردا

تهران ماسک‌دار می‌شود

گیسو فغفوری

پسر سیاه‌چرده ۱۳-۱۴ساله با لباس سربازی به سراغ ماسک آمده بود، «ماسک درست‌وحسابی، مهم نیست ۵۰۰ تومان یا هزارتومان گرون‌تر باشد از اون حسابیاش». داروخانه‌دار، آورد و گفت: «خیالت راحت می‌توانی چندبار بشوری». دوهزارو ۵۰۰ تومان را که داد گفت حالا ازم جوراب بخر. مرد خندید و سراغ نفر دیگر رفت و پسر وسایلش را گذاشت روی پیشخوان شیشه‌ای و ماسک جدید را بر صورتش گذاشت و آرام در را باز کرد و بیرون رفت. ماسک قبلی خاکستری شده بود. کسی به پسر توجهی نکرده بود اما داروخانه‌چی گفت: «کلی ماسک تو این چندروز بهشون فروختیم، اونا که تعطیلی ندارن، وسط این دود و ماشین‌ها». دربان‌های یکی از هتل‌های تازه‌تأسیس بَرِ خیابان اصلی با ماسک ایستاده‌اند. ماشین‌های تک‌سرنشین در خیابان ترافیک درست کرده‌اند. هنوز پیشنهاد پیداکردن هم‌مسیر از طریق «چاپاران» همه‌گیر نشده، البته مسیرهای پیشنهادی‌اش هم عجیب است، راه مستقیم را می‌پیچاند، اما خوب روز و ساعت و دفعات رفت‌وآمد و حتی قیمت توافقی را می‌شود ثبت کرد و منتظر همراه شد. بچه‌دارها و نگران‌ترها در فکر سفرند و البته به پیشنهادهای آژانس‌های مسافرتی توجه می‌کنند؛ قشم و کیش، بندرانزلی و گرگان در بالای فهرست تهرانی‌های درحال‌فرار هستند. وضعیت اصفهان هم دست‌کمی از تهران ندارد، آلودگی هوا در آن موج می‌زند اما هنوز در بالای فهرست توریست‌های خارجی است. همین چندروز پیش بود که سی‌ان‌ان ایران را به‌عنوان یکی از مقاصد توریستی جهان در سال ۲۰۱۶ معرفی کرد و از دوستداران اسکی و استراحت در ساحل آفتابی دعوت کرد به کشورمان بیایند ولی پیشنهاد ویژه‌اش اصفهان و شیراز بوده و البته کویر لوت را نیز به فهرست جدید پیشنهادی‌اش اضافه کرده است. سی‌ان‌ان در مقاله‌اش پیش‌بینی کرده است تا سال ۲۰۲۵، ۲۰میلیون توریست از ایران دیدن کنند. شاید اگر تغییری در اوضاع ایجاد نشود، توریست‌ها ماسک را به فهرست لوازم سفر به ایران اضافه کنند.

پیشخوان

چهارمین شماره مجله توسعه نفت منتشر شد. در این شماره دفتری مفصل درباره قراردادهای تازه نفتی موسوم به (IPC) تهیه شده است. در این پرونده، گفت‌وگویی با مدیرعامل شرکت ملی نفت، سیدمهدی حسینی و مهدی زین‌الدین و دکتر نرسی قربان آمده است. ضمنا متن مصوبه دولت به همراه نقدهایی که منتقدان این قراردادها به تک‌تک مواد آن دارند، در صفحات این پرونده است. دیگر بخش مهم مجله، پرونده‌ای درباره وضعیت حمایتی وزارت نفت در درون ساخت قدرت است که در گفت‌وگو با ترکان، حمیدرضا بورد، علی مروی و چند نفر از نمایندگان مجلس، مفصل بررسی شده است. رقابت‌های راهبردی ایران و عربستان تا چه اندازه رنگ‌وبوی نفتی و انرژی دارد و می‌تواند داشته باشد؟ این دفتری است که حمیدرضا آصفی و سبحانی‌نیا درباره‌اش بحث کرده‌اند. جایگاه امروزی اوپک در بازار نفت، دیگر دفتری است که این مجله در شماره چهارم باز کرده و در آن به این سؤال پرداخته است که اوپک سازمانی بی‌خاصیت یا کارتلی عربی است؟ همچنین در نگاهی تاریخی به مناسبت لغو قرار داد دارسی توسط رضاشاه، گزارشی از این رویداد در صفحات تاریخی مجله به چشم می‌خورد. نفت و ادبیات داستانی ایران برگ‌های دیگری است که این نشریه به آن توجه داشته است. مصاحبه با عباس عبدی، داستان‌نویس و چند گزارش درباره نگاه چپ در ادبیات داستانی و نفتی، این پرونده را شکل داده است. یکی دیگر از سؤالات مطرح‌شده در این مجله این است که «باید با گاز چه کنیم؟». در این میزگرد که با حضور کارشناسان ارشد شکل گرفته با توجه به بحث صادرات و نیازهای داخلی گاز از جمله پتروشیمی‌ها، سعی شده است زوایای مختلف این بحث مورد دقت قرار گیرد. نشریه توسعه نفت را می‌توانید از روزنامه‌فروشی‌ها تهیه کنید.